

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/371,

annettu 1 päivänä maaliskuuta 2017,

luettelon vahvistamisesta niistä kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (keskeyttämismekanismin tarkistus)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 539/2001 ⁽²⁾ luetellaan kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, ja kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 539/2001 1 a artiklassa säädettyä mekanismia viisumivapauden keskeyttämiseksi tilapäisesti kyseisen asetuksen liitteessä II lueteltujen kolmansien maiden kansalaisten osalta, jäljempänä ”keskeyttämismekanismi”, olisi vahvistettava tekemällä ilmoittaminen tilanteista, jotka johtavat mahdolliseen viisumivapauden keskeyttämiseen, jäsenvaltioille helpommaksi ja antamalla komissiolle mahdollisuus ottaa keskeyttämismekanismi käyttöön omasta aloitteestaan.
- (3) Keskeyttämismekanismin käyttö olisi tehtävä helpommaksi erityisesti lyhentämällä viiteajanjaksoja ja määräaikoja, mikä nopeuttaisi menettelyä, ja laajentamalla mahdollisia viisumivapauden keskeyttämisen syytä siten, että niihin sisältyy takaisinottoa koskevan yhteistyön väheneminen sekä jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien riskien merkittävä kasvu. Kyseisen yhteistyön vähenemisen olisi katettava takaisinotto-pyyntöjen hylkäämisteen merkittävä kasvu, mukaan lukien asianomaisen kolmannen maan kautta kulkeneiden kolmansien maiden kansalaisten osalta, jos unionin tai jonkin jäsenvaltion ja asianomaisen kolmannen maan välillä tehdyssä takaisinottosopimuksessa määrätään tällaisesta takaisinottovelvollisuudesta. Komission olisi voitava käynnistää keskeyttämismekanismi myös siinä tapauksessa, että kolmas maa ei tee yhteistyötä takaisinotton suhteen, vaikka asianomaisen kolmannen maan ja unionin välillä on tehty takaisinottosopimus.
- (4) Keskeyttämismekanismin soveltamiseksi merkittävä nousu tarkoittaa 50 prosentin kynnysarvon ylittävää nousua. Se voi tarkoittaa myös vähäisempää nousua, jos komissio katsoo, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (5) Keskeyttämismekanismin soveltamiseksi hyväksytyjen turvapaikkahakemusten alhainen määrä tarkoittaa hyväksytyjen turvapaikkahakemusten määrää, joka on noin 3 tai 4 prosenttia kaikista hakemuksista. Se voi tarkoittaa myös suurempaa hyväksytyjen turvapaikkahakemusten määrää, jos komissio katsoo, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. joulukuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. helmikuuta 2017.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1).

- (6) Viisumivapauteen liittyviä väärinkäytöksiä on tarpeen välttää ja torjua, jos ne johtavat muuttopaineen lisääntymiseen esimerkiksi perusteettomien turvapaikkahakemusten määrän kasvaessa, myös silloin, kun ne johtavat perusteettomiin oleskelulupahakemuksiin.
- (7) Jotta edelleenkin täytettäisiin viisumivapauteen tähtäävän vuoropuhelun tuloksena myönnetyn viisumivapauden asianmukaisuuden arvioimiseen käytetyt, - 1 artiklaan perustuvat erityiset vaatimukset, komission olisi seurattava tilannetta asianomaisissa kolmansissa maissa. Komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisoikeustilanteeseen asianomaisissa kolmansissa maissa.
- (8) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus säännöllisesti vähintään kerran vuodessa seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan viisumivapauden tultua voimaan ja sen jälkeen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, tai Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä.
- (9) Komission olisi ennen kolmannen maan kansalaisten viisumivapauden tilapäistä keskeyttämistä koskevien päätösten tekemistä otettava huomioon kyseisen kolmannen maan ihmisoikeustilanne ja sitä koskevat viisumivapauden keskeyttämisen mahdolliset seuraukset.
- (10) Jotta voidaan varmistaa keskeyttämismekanismiin tehokas soveltaminen ja erityisesti, kun on toteutettava kiireellisiä toimia vähintään yhden jäsenvaltion kohtaamien vaikeuksien ratkaisemiseksi ottaen huomioon hätätilanteen yleinen vaikutus koko unioniin, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. Näiden täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä.
- (11) Täytäntöönpanosäädöksellä toteutetun viisumivapauden keskeyttämisen olisi koskettava asianomaisen kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä, ja siinä olisi mainittava asiaankuuluvat matkustusasiakirjojen tyypit ja tarvittaessa lisäkritereitä, kuten ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden alueelle matkustavat henkilöt. Täytäntöönpanosäädöksellä olisi määriteltävä kansalaisten ryhmät, joihin keskeyttämistä olisi sovellettava, ottaen huomioon yhden tai useamman jäsenvaltion ilmoittamat tai komission raportoimat erityiset olosuhteet ja suhteellisuusperiaate.
- (12) Jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen keskeyttämismekanismiin täytäntöönpanoon, kun otetaan huomioon poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta, sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat viisumivapauden tilapäistä keskeyttämistä asianomaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voidaan erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (13) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽³⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (14) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽⁴⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (15) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽²⁾ 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (16) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽³⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (17) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽⁵⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU⁽⁶⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 539/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 1 a artikla seuraavasti:

”1 a artikla

1. Poiketen siitä, mitä 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, liitteessä II mainittujen kolmansien maiden kansalaisten viisumivapaus keskeytetään väliaikaisesti asiaankuuluvien ja objektiivisten tietojen perusteella tämän artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltio voi ilmoittaa komissiolle, jos se kohtaa kahden kuukauden aikana, kun tätä verrataan edeltävän vuoden samaan ajanjaksoon tai viimeiseen kahteen kuukauteen ennen liitteessä II mainitun kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanoa, yhden tai useamman seuraavista olosuhteista:
  - a) kyseisen kolmannen maan kansalaisten, joilta on evätty maahantulo tai joiden todetaan oleskelevan ilman oikeutta jäsenvaltion alueella, lukumäärän merkittävä kasvu;
  - b) kyseisen kolmannen maan kansalaisten tekemien turvapaikkahakemusten, joiden hyväksymisaste on alhainen, lukumäärän merkittävä kasvu;
  - c) kyseisen kolmannen maan kanssa tehtävän takaisinottoa koskevan yhteistyön väheneminen, joka näytetään toteen riittävien tietojen, erityisesti jäsenvaltion kyseiselle kolmannelle maalle esittämien, kyseisen kolmannen maan omia kansalaisia koskevien tai jos unionin tai kyseisen jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdyssä takaisinottosopimuksessa niin määrätään, kyseisen kolmannen maan kautta kulkeneita kolmannen maan kansalaisia koskevien takaisinottopyyntöjen hylkäämisasteen merkittävä kasvu;

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

- d) jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien riskien tai välittömän uhkan kasvu, erityisesti kyseisen kolmannen maan kansalaisiin liittyvien vakavien rikosten merkittävä kasvu, joka näytetään toteen toimivaltaisten viranomaisten toimittamin objektiivisin, konkreettisin ja asiaankuuluvien tiedoin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä perustelut, ja siinä on annettava asiaankuuluvat tiedot ja tilastot sekä yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tilanteen korjaamiseksi. Asianomainen jäsenvaltio voi ilmoituksessaan täsmentää, mistä asianomaisen kolmannen maan kansalaisten ryhmistä on määrä antaa 4 kohdan a alakohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädös, ja esittää tälle yksityiskohtaiset perustelut. Komissio tiedottaa tällaisesta ilmoituksesta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2 a. Jos komissiolla asiaa koskevat tiedot, kertomukset ja tilastot huomioon ottaen on konkreettista ja luotettavaa tietoa 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa mainituista olosuhteista, joita esiintyy yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, tai siitä, että kolmas maa ei tee takaisinottoa koskevaa yhteistyötä, vaikka kyseisen kolmannen maan ja unionin välillä on tehty takaisinottosopimus, siten, että se esimerkiksi

- hylkää takaisinottopyynnöt tai ei käsittele niitä ajoissa,
- ei myönnä matkustusasiakirjoja ajoissa takaisinottosopimuksessa asetetuissa määräajoissa tapahtuvaa paluuta varten tai ei hyväksy eurooppalaisia matkustusasiakirjoja, jotka on myönnetty takaisinottosopimuksessa asetettujen määräaikaisten umpeuduttua, tai
- lopettaa tai keskeyttää takaisinottosopimuksen soveltamisen,

komissio tiedottaa analyysistään viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja sovelletaan 4 kohdan säännöksiä.

2 b. Komissio valvoo sitä, että ne kolmannet maat, joiden kansalaiset on unionin ja kyseisen kolmannen maan kesken käydyn viisumivapautta koskevan vuoropuhelun seurauksena vapautettu viisumipakosta heidän matkustaessaan jäsenvaltioiden alueelle, täyttävät jatkuvasti - 1 artiklaan perustuvat erityiset kriteerit, joita on käytetty viisumivapauden asianmukaisuuden arvioimiseen.

Lisäksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säännöllisesti vähintään kerran vuodessa seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan viisumivapauden voimaantulopäivästä, ja sen jälkeen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, tai Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä. Kertomuksessa keskitytään niihin kolmansiin maihin, joiden suhteen komissio katsoo konkreettisen ja luotettavan tiedon pohjalta, etteivät tietyt vaatimukset enää täyty.

Jos komission kertomuksesta käy ilmi, että yksi tai useampi erityisistä vaatimuksista ei enää täyty tietyn kolmannen maan suhteen, sovelletaan 4 kohtaa.

3. Komissio tarkastelee 2 kohdan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia ottaen huomioon

- a) sen, onko kyse jostain 2 kohdassa kuvaillusta tilanteesta;
- b) niiden jäsenvaltioiden lukumäärän, joihin jokin 2 kohdassa kuvailluista tilanteista vaikuttaa;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden kokonaisvaikutuksen unionin maahanmuuttotilanteeseen, sellaisena kuin se ilmenee jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista tai komission käytettävissä olevista tiedoista;
- d) eurooppalaisen raja- ja merivartioston, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston tai Euroopan poliisiviraston (Europol) taikka unionin muiden toimielinten, elinten, virastojen tai laitosten tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen laatimat raportit, jos tapauksen olosuhteet sitä edellyttävät;
- e) maininnat, jotka asianomainen jäsenvaltio on saattanut ilmoituksessaan tehdä mahdollisista 4 kohdan a alakohdan mukaisista toimenpiteistä;
- f) yleisen järjestyksen ja sisäisen turvallisuuden yleensä, asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelun tuloksista.

4. Jos komissio päättää, että toimien toteuttaminen on tarpeen 2 a kohdassa tarkoitetun analyysin, 2 b kohdassa tarkoitetun kertomuksen tai 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelun perusteella ja ottaen huomioon viisumivelvollisuudesta myönnettävän vapautuksen keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä asianomaisen kolmannen maan välisten ulkosuhteiden kannalta ja toimien tiiviissä yhteistyössä kyseisen kolmannen maan kanssa vaihtoehtoisten pitkän aikavälin ratkaisujen löytämiseksi, tai jos jäsenvaltioiden yksinkertainen enemmistö on ilmoittanut komissiolle 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden olemassaolosta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden tilapäisestä keskeyttämisestä yhdeksäksi kuukaudeksi. Keskeyttämistä sovelletaan asianomaisen kolmannen maan tiettyihin kansalaisten ryhmiin, viitaten asiaankuuluviin matkustusasiakirjojen tyyppeihin ja tarvittaessa lisäkriteereihin. Päättyessään, mihin ryhmiin keskeyttämistä sovelletaan, komissio sisällyttää käytettävissä olevien tietojen perusteella säädökseen ryhmiä, jotka ovat riittävän suuria, jotta ne edistäisivät tehokkaasti 2, 2 a ja 2 b kohdassa tarkoitettuihin olosuhteisiin puuttumista kyseisessä tapauksessa, suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen yhden kuukauden kuluessa ajankohdasta, jona

i) se on saanut 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen;

ii) sille on ilmoitettu 2 a kohdassa tarkoitetuista tiedoista;

iii) se on antanut 2 b kohdassa tarkoitetun kertomuksen; tai

iv) se on saanut jäsenvaltioiden yksinkertaiselta enemmistöltä ilmoituksen 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden olemassaolosta.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivä, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan.

Keskeyttämiskauden aikana komissio aloittaa asianomaisen kolmannen maan kanssa tehostetun vuoropuhelun kyseisten olosuhteiden korjaamiseksi.

b) Jos 2, 2 a ja 2 b kohdassa tarkoitetut olosuhteet jatkuvat, komissio hyväksyy viimeistään kaksi kuukautta ennen tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun yhdeksän kuukauden jakson päättymistä 4 b artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 18 kuukauden ajaksi liitteen II soveltaminen asianomaisen kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta. Delegoitu säädös tulee voimaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen päättymispäivästä, ja sillä muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Jos komissio on antanut säädösehdotuksen 5 kohdan nojalla, delegoidussa säädöksessä säädettyä keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Keskeyttämiskauden aikana asianomaisen kolmannen maan kansalaisilla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltion, joka 4 artiklan mukaisesti säätää uusista poikkeuksista viisumipakkoon sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joita koskee viisumivapauden keskeyttämisestä annettu säädös, on ilmoitettava kyseiset toimenpiteet 5 artiklan mukaisesti.

5. Ennen 4 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyyn delegoidun säädöksen voimassaoloajan päättymistä komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen voidaan liittää säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I.

6. Jos komissio on antanut säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta 5 kohdan nojalla, se voi jatkaa 4 kohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa enintään 12 kuukauden ajanjaksoksi. Päätös jatkaa täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

2) Korvataan 1 b artikla seuraavasti:

”1 b artikla

Komissio antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 1 artiklan 4 kohdassa säädetyn vastavuoroisuusmekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”1 c artikla

Komissio antaa viimeistään 29 päivänä maaliskuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 1 a artiklassa säädetyn keskeyttämismekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.”

4) Korvataan 4 b artikla seuraavasti:

"4 b artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 9 päivänä tammikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 1 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

2 a. Siirretään komissiolle 28 päivänä maaliskuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 1 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 4 kohdan f alakohdassa ja 1 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

3 a. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 1 artiklan 4 kohdan f alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

6. Edellä olevan 1 a artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. AGIUS